

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 206

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 10 martie 2005

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
LEGI ȘI DECRETE		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
33.	— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 96/2004 privind trecerea Teatrului Național din Craiova în subordinea Ministerului Culturii și Cultelor.....	1-2	Decizia nr. 42 din 27 ianuarie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru.....	2-5
100.	— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 96/2004 privind trecerea Teatrului Național din Craiova în subordinea Ministerului Culturii și Cultelor.....	2	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		246.	— Ordin al ministrului finanțelor publice pentru aprobarea Normelor metodologice privind utilizarea și completarea ordinului de plată pentru Trezoreria Statului (OPT).....	5-8

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 96/2004 privind trecerea Teatrului Național din Craiova în subordinea Ministerului Culturii și Cultelor

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96 din 10 noiembrie 2004 privind trecerea Teatrului Național din Craiova în subordinea Ministerului Culturii și Cultelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.083 din 22 noiembrie 2004, cu următoarele modificări:

1. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Teatrul Național din municipiul Craiova, județul Dolj, trece în subordinea Ministerului Culturii și

Cultelor și se finanțează din venituri proprii și din subvenții acordate de la bugetul de stat.

(2) Sumele defalcate din impozitul pe venit pentru echilibrarea bugetelor locale pe anul 2004 pentru județul Dolj se diminuează cu suma de 1.360.191 mii lei, iar pentru anul 2005 cu suma de 16.704.000 mii lei și se suplimentează corespunzător bugetul Ministerului Culturii și Cultelor.“

2. Articolul 3 va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă modificările ce decurg din aplicarea prevederilor

prezentei ordonanțe de urgență în volumul și în structura bugetului de stat al Ministerului Culturii și Cultelor și al județului Dolj pe anii 2004 și 2005.“

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ADRIAN NĂSTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 7 martie 2005.
Nr. 33.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 96/2004 privind trecerea
Teatrului Național din Craiova în subordinea
Ministerului Culturii și Cultelor**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 96/2004 privind trecerea Teatrului Național din Craiova în subordinea Ministerului Culturii și Cultelor și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 4 martie 2005.
Nr. 100.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**

DECIZIA Nr. 42
din 27 ianuarie 2005

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. (3) din Legea nr. 146/1997
privind taxele judiciare de timbru**

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Constantin Doldur — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Ion Tiucă — procuror
Cristina Toma — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, astfel cum au fost modificate prin art. V pct. 2 din Legea nr. 195/2004 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă, excepție ridicată de Liliana Poenaru în Dosarul nr. 14.053/2004 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra notelor scrise depuse de autorul excepției de neconstituționalitate în susținerea acesteia.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată. Arată că, în conformitate cu dispozițiile art. 127 din Constituție, „*Sedințele de judecată sunt publice, afară de cazurile prevăzute de lege*”, astfel încât legiuitorul are posibilitatea să deroge de la principiul publicității ședinței de judecată. De asemenea, precizează că principiul contradictorialității nu este un principiu de ordin constituțional.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 6 septembrie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 14.053/2004, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor „art. V pct. 2 din Legea nr. 195/2004 de modificare și completare a art. 18 alin. (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru”**, excepție ridicată de Liliana Poenaru.

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că dispozițiile menționate încalcă prevederile art. 1 alin. (3), (4) și (5), art. 11 alin. (1), art. 20, art. 21 alin. (3), art. 24, 124, 127 și 129 din Constituție, pe cele ale art. 121 din Codul de procedură civilă, precum și dispozițiile art. 6 și 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Arată că ședințele de judecată trebuie să fie publice, iar părțile trebuie să fie citate, în vederea respectării principiilor oralității și contradictorialității, precum și pentru a li se oferi părților posibilitatea de a se apăra conform dispozițiilor legale. Consideră că încheierea „trebuie atacată cu recurs, pentru a nu prejudicia partea de o cale de atac”, cu atât mai mult cu cât primirea acțiunii de către judecătorul de serviciu, acordarea termenului de judecată și fixarea taxei de timbru reprezintă etape ale procedurii necontencioase ce pot fi atacate cu recurs.

Arată că prin soluționarea cererii de reexaminare de către aceeași instanță, chiar de către un alt complet de judecată, petentul nu poate beneficia de o instanță imparțială.

De asemenea, mai susține că, în condițiile în care taxele de timbru se stabilesc de către consiliile locale și se fac venit la bugetul local, iar nu la Ministerul Finanțelor, „normal ar fi ca și soluționarea cererii de reexaminare să se facă de autoritatea locală competentă”. Ca atare, *de lege lata*, soluționarea cererii de reexaminare de către instanța de judecată constituie o imixtiune a acesteia în actul administrativ (al autorității locale). Pentru ca instanțele de judecată să poată soluționa cererile privind taxele judiciare de timbru ar trebui ca fondurile provenite din aceste taxe să fie vărsate la Ministerul Justiției, în caz contrar fiind încălcat art. 1 alin. (4) din Constituție.

Judecătoria Sectorului 1 București apreciază că excepția invocată nu are legătură cu soluționarea în fond a cererii contestatoarei.

În același timp, apreciază că modul de reglementare a soluționării cererii de reexaminare nu contravine dispozițiilor constituționale privind publicitatea ședințelor de judecată, în Codul de procedură civilă fiind reglementate mai multe

situații în care judecarea anumitor cereri nu se face în ședință publică.

Rațiunea textului pretins încălcat este de a asigura, prin publicitatea ședinței de judecată, posibilitatea reală pentru părți de a-și face apărarea. În speță însă, soluționarea cererii de reexaminare în Camera de consiliu nu este de natură să încalce dreptul la apărare al părților, atât timp cât contestatorul are posibilitatea de a-și susține cererea atât în scris, cât și verbal.

În concluzie, instanța de judecată consideră că excepția de neconstituționalitate a „art. V pct. 2 din Legea nr. 195/2004 de modificare și completare a art. 18 alin. (3) din Legea nr. 146/1997” este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Guvernul constată că, deși caracterul public al dezbaterilor este consacrat cu valoare de principiu în Constituție, art. 126 din Legea fundamentală permite ca, prin lege, să se deroge de la caracterul public al dezbaterilor. O astfel de derogare este cuprinsă în art. 18 alin. (3) din Legea nr. 146/1997. De asemenea, arată că art. 129 din Constituție consacră stabilirea prin lege a căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești.

Nici din perspectiva dreptului la un recurs efectiv, prevăzut de art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, nu există o încălcare, deoarece o asemenea cale de atac o reprezintă tocmai cererea de reexaminare reglementată de art. 18 din Legea nr. 146/1997.

În ceea ce privește destinația sumelor rezultate din perceperea taxei de timbru, opinează în sensul că stabilirea cuantumului acestora și soluționarea cererilor de reexaminare de către instanțele judecătorești nu impiedică în nici un fel asupra principiului separației puterilor în stat și deci nu are nici o relevanță din perspectiva art. 1 alin. (4) din Constituție.

În concluzie, Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. (3) din Legea nr. 146/1997 urmează să fie respinsă ca neîntemeiată.

Avocatul Poporului apreciază că nu poate fi reținută critica de neconstituționalitate a prevederilor art. V pct. 2 din Legea nr. 195/2004 față de art. 127 din Constituție. În acest sens, arată că Legea fundamentală lasă în sarcina legiuitorului să stabilească în ce cazuri ședințele de judecată nu sunt publice, precum și că, în conformitate cu dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție, stabilirea procedurii de judecată este de competența legiuitorului.

În concluzie, Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. V pct. 2 din Legea nr. 195/2004 sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 18 alin. (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, astfel cum au fost modificate prin art. V pct. 2 din Legea nr. 195/2004 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă, ordonanță publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 470 din 26 mai 2004. Textul de lege criticat are următorul conținut: „Cererea se soluționează în camera de consiliu de un alt complet, fără citarea părților, prin încheiere irevocabilă.”

Autorul excepției susține că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3), (4) și (5), art. 11 alin. (1), art. 20, art. 21 alin. (3), art. 24, 124, 127 și 129, care au următorul conținut:

— Art. 1 alin. (3), (4) și (5): „(3) România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate.

(4) Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor — legislativă, executivă și judecătorească — în cadrul democrației constituționale.

(5) În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.”

— Art. 11 alin. (1): „Statul român se obligă să îndeplinească întocmai și cu bună-credință obligațiile ce-i revin din tratatele la care este parte.”

— Art. 20: „(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile.”

— Art. 21 alin. (3): „Părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.”

— Art. 24: „(1) Dreptul la apărare este garantat.

(2) În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.”

— Art. 124: „(1) Justiția se înfăptuiește în numele legii.

(2) Justiția este unică, imparțială și egală pentru toți.

(3) Judecătorii sunt independenți și se supun numai legii.”

— Art. 127: „Ședințele de judecată sunt publice, afară de cazurile prevăzute de lege.”

— Art. 129: „Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii.”

De asemenea, autorul excepției consideră că se încalcă și dispozițiile art. 6 §1 și art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care au următorul cuprins:

— Art. 6 §1: *Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială,*

instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia, în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță, atunci când, în împrejurări speciale, publicarea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.

— Art. 13: *„Orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta convenție au fost încălcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale.”*

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că aceasta este neîntemeiată și, în consecință, urmează a fi respinsă pentru următoarele considerente:

Deși obiectul textului criticat îl constituie o normă procedurală care reglementează soluționarea cererii de reexaminare împotriva încheierii de stabilire a taxei de timbru, așadar un incident procedural prealabil antamării fondului de către instanța de judecată, autorul excepției face total abstracție de această particularitate esențială, atât textele constituționale de referință indicate, cât și argumentele criticate lăsând impresia că în discuție ar fi o normă având ca obiect reglementarea soluționării în fond a litigiului. Din acest motiv raționamentul este viciat, iar concluzia desprinsă, aceea a neconstituționalității normei de lege criticate, este neîntemeiată.

În condițiile în care în discuție este o chestiune prealabilă, soluționarea acesteia este guvernată de principiul celerității, care ar fi grav afectat prin aplicarea în materie a principiilor oralității și contradictorialității, a obligativității citării părților, ca și a posibilității exercitării unei căi de atac împotriva încheierii de soluționare a cererii de reexaminare.

Această procedură derogatorie, stabilită de legiuitor în cadrul competenței sale constituționale, are în vedere asigurarea dreptului la un proces echitabil, în mod evident afectat, prin prelungirea sa artificială, în maniera preconizată de autorul excepției.

Nu se poate reține, ca un fine de neconstituționalitate, nici pretinsa încălcare a principiului oralității, în măsura în care Constituția, consacrandu-l prin art. 127, prevede în același articol posibilitatea legiuitorului de a deroga de la el.

În ceea ce privește principiul contradictorialității, acesta nu este consacrat ca atare de Legea fundamentală și, mai mult decât atât, nici nu este de esența procedurii în materie, în cadrul căreia contrarietatea de interese, care impune și justifică acest principiu, nu intervine între părți, ci între reclamant, în calitate de debitor, și stat, în calitate de creditor.

Nici critica având ca obiect inexistența unei căi de atac împotriva încheierii de soluționare a cererii de reexaminare nu poate fi primită, în condițiile în care, potrivit art. 129 din Constituție, stabilirea căilor de atac este de competența legiuitorului.

În final, nu poate fi reținută nici critica referitoare la încălcarea principiului separației puterilor, argumentată pe baza unei pretense imixțiuni a instanțelor de judecată, autorul excepției considerând că, de vreme ce „taxele de timbru se stabilesc de consiliile locale, normal ar fi ca și soluționarea cererii de reexaminare să se facă de autoritatea locală competentă“. O atare susținere apare cel puțin hazardată dacă se are în vedere că ceea ce se consideră a fi, în această materie, un viciu de constituționalitate se subsumează competenței generale a

instanțelor judecătorești de aplicare a legii la situații concrete. Or, așa fiind, dacă s-ar accepta susținerea autorului excepției, s-ar putea conchide că activitatea puterii judecătorești constituie o imixțiune în actul de legiferare și, pe cale de consecință, o încălcare a principiului separației puterilor. În realitate, reglementarea în cauză, în concordanță cu reglementarea de drept comun, consacrand competența instanțelor judecătorești în termenii în care o face, departe de a contraveni principiului separației puterilor, îi dă expresie.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Liliana Poenaru în Dosarul nr. 14.053/2004 al Judecătoriei Sectorului 1 București. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 ianuarie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Toma

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

pentru aprobarea Normelor metodologice privind utilizarea și completarea ordinului de plată pentru Trezoreria Statului (OPT)

În temeiul prevederilor art. 10 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.574/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice și a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele metodologice privind utilizarea și completarea ordinului de plată pentru Trezoreria Statului (OPT), cuprinse în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală a contabilității publice, Direcția generală de gestiune a impozitelor și contribuțiilor, Direcția generală de colectare a creanțelor bugetare, Direcția generală

a tehnologiei informației, direcțiile generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București, administrațiile finanțelor publice ale sectoarelor municipiului București și Direcția generală de administrare a marilor contribuabili vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Ionel Popescu

București, 4 martie 2005.

Nr. 246.

NORME METODOLOGICE
privind utilizarea și completarea ordinului de plată pentru Trezoreria Statului (OPT)

Art. 1. — Ordinul de plată pentru trezoreria statului (OPT) este un instrument de plată pentru efectuarea de plăți către și de la Trezoreria Statului, care se supune prevederilor Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 2/2005 privind ordinul de plată utilizat în operațiuni de transfer credit și prezentelor norme metodologice.

Art. 2. — Ordinele de plată pentru Trezoreria Statului (OPT) se utilizează de către plătitori astfel:

a) persoane juridice și persoane fizice (agenți economici și alți plătitori), pentru:

— achitarea impozitelor, taxelor și a altor obligații, inclusiv restituiri din finanțarea anilor precedenți datorate bugetului de stat, bugetului asigurărilor sociale de stat, bugetelor locale, bugetelor fondurilor speciale, bugetului Trezoreriei Statului, bugetelor de venituri proprii ale instituțiilor publice, inclusiv a sumelor datorate Ministerului Finanțelor Publice;

— achitarea în contul instituțiilor publice a sumelor reprezentând contravaloarea serviciilor prestate, bunurilor livrate și a lucrărilor executate de către acestea;

— transferul în conturile proprii deschise la instituțiile de credit sau, după caz, la Banca Națională a României al sumelor încasate în conturi deschise la Trezoreria Statului și alte plăți efectuate din aceste conturi, conform reglementărilor legale în vigoare;

b) ordonatori de credite, pentru:

— achitarea impozitelor, taxelor și a altor obligații datorate bugetului de stat, bugetului asigurărilor sociale de stat, bugetului Trezoreriei Statului, bugetelor locale și bugetelor fondurilor speciale;

— achitarea obligațiilor către furnizori și creditori, virări de sume reprezentând transferuri și subvenții, restituiri de venituri bugetare încasate necuvenit;

c) Ministerul Finanțelor Publice și unitățile descentralizate, pentru:

— restituiri de venituri bugetare încasate necuvenit, compensări și regularizări din bugetul de stat și din celelalte bugete; virări de sume din fonduri publice gestionate de Ministerul Finanțelor Publice în numele statului, inclusiv plăți pentru datoria publică internă și externă, rambursări de credite, precum și alte plăți.

Art. 3. — Ordinul de plată pentru Trezoreria Statului (OPT) se completează de către plătitori distinct pentru fiecare tip de obligație bugetară.

Art. 4. — (1) Ordinele de plată pentru Trezoreria Statului (OPT) pot fi completate de către plătitori pe suport de hârtie (în două exemplare, din care exemplarul nr. 2 rămâne la plătitor, iar exemplarul nr. 1 se depune la instituția inițitoare, care poate fi instituție de credit sau unitate a Trezoreriei Statului) sau pe suport electronic, în funcție de termenii și condițiile contractuale convenite cu instituția inițitoare, cu respectarea precizărilor din prezentele norme metodologice.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în cazul plăților efectuate pentru achitarea obligațiilor prevăzute la art. 5 lit. j) pct. 5 și 6, instituțiile inițitoare au obligația de a semna și de a ștampila exemplarul nr. 2 al ordinului de plată pentru Trezoreria Statului, care rămâne la plătitor, în scopul confirmării debitării contului plătitorului cu suma respectivă.

(3) În cazul ordinelor de plată pentru Trezoreria Statului întocmite pe suport hârtie, exemplarul nr. 2 reținut de plătitor constituie document justificativ pentru înregistrarea operațiunii în contabilitate, numai împreună cu extrasul de cont eliberat de către instituția bancară sau unitatea Trezoreriei Statului inițitoare. Răspunderea pentru situațiile în care datele înscrise în cele două exemplare ale ordinelor de plată pentru Trezoreria Statului întocmite pe suport hârtie sunt diferite revine exclusiv plătitorului. Instituția inițitoare are răspunderea preluării informațiilor de pe OPT în format electronic în conformitate cu exemplarul nr. 1 depus de către plătitor.

(4) Formularul „Ordin de plată pentru Trezoreria Statului (OPT)” se generează cu ajutorul programului de asistență pus la dispoziție de Ministerul Finanțelor Publice. Programul de asistență este distribuit contribuabililor gratuit de unitățile fiscale subordonate sau poate fi descărcat de pe serverul de web al Ministerului Finanțelor Publice, la adresa www.mfinante.ro/informatii/contribuabil/sistem_fiscal/programe_utile. Formularul „Ordin de plată pentru Trezoreria Statului (OPT)” poate fi completat fie cu ajutorul programului de asistență pus la dispoziție de Ministerul Finanțelor Publice, fie manual.

Art. 5. — Elementele din formular se completează astfel:

a) în rubrica „Nr.” se înscrie numărul ordinului de plată atribuit de către plătitor;

b) în rubrica „PLĂTIȚI” se înscrie suma în cifre; cifrele se aliniază de la dreapta la stânga;

c) în rubrica „LEI, adică” se înscrie, citeț și, recomandabil, fără pauză între cuvinte, suma în litere;

d) în rubrica „PLĂTITOR” se înscrie denumirea plătitorului;

e) în rubrica „Cod de identificare fiscală” se înscrie codul de identificare fiscală al plătitorului (cod de înregistrare fiscală sau cod unic de înregistrare, CNP sau număr de identificare fiscală, după caz);

f) în rubrica „Adresa” se înscrie adresa plătitorului;

g) în spațiul marcat „Cod IBAN plătitor” se completează codul IBAN al contului care trebuie debitat, deschis de emitent la instituția inițitoare sau, după caz, de instituția emitentă;

h) în rubrica „Codul BIC” se înscrie codul BIC al instituției inițitoare;

i) în rubrica „De la” se înscrie identitatea instituției inițitoare prin denumire;

j) rubrica „Beneficiar” se completează astfel:

1. pentru obligațiile bugetare prevăzute în anexa nr. A la Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.870/2004, cu excepția celor prevăzute la punctele 5—7 de mai jos, se înscrie: *buget stat, buget asigurări sociale de stat, buget asigurări sociale de sănătate, buget asigurări de șomaj*, după caz.

2. pentru obligațiile bugetare achitate la bugetele locale se înscrie denumirea unității administrativ-teritoriale în contul căreia se achită suma;

3. pentru obligațiile bugetare prevăzute în anexa nr. 4 la normele metodologice aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.644/2003 se înscrie denumirea casei

de asigurări sau a agenției pentru ocuparea forței de muncă în contul căreia se achită suma;

4. pentru obligațiile de plată către instituții publice se înscrie denumirea instituției publice beneficiare;

5. pentru taxe și alte obligații achitate în vamă se înscrie denumirea unității vamale;

6. pentru accize la uleiuri minerale plătite anticipat livrării, de către client în numele furnizorului, se înscrie denumirea agentului economic furnizor producător/procesator;

7. pentru impozitul pe venituri din salarii se înscrie denumirea unității pentru care se achită impozitul, fie aceasta persoană juridică sau sucursală/punct de lucru, după caz;

8. pentru amenzi achitate, rubrica „Beneficiar“ se completează astfel:

8.1. pentru amenzile datorate bugetelor locale se înscrie denumirea unității administrativ-teritoriale în contul căreia se achită suma;

8.2. pentru amenzile datorate bugetului de stat se înscrie:

8.2.1. *denumirea unității din care face parte agentul constator care a aplicat amenda/buget de stat*, în situația în care în procesul-verbal de constatare a contravenției s-a consemnat codul fiscal al acestuia;

8.2.2. *buget de stat*, în situația în care în procesul-verbal de constatare a contravenției nu s-a consemnat codul fiscal al unității din care face parte agentul constator;

9. pentru plăți dispuse din conturi deschise la Trezoreria Statului pentru alte destinații (de exemplu: achitarea în conturile agenților economici deschise la Trezoreria Statului a sumelor reprezentând contravaloarea bunurilor achiziționate, serviciilor prestate sau lucrărilor executate instituțiilor publice; virarea soldurilor conturilor de disponibilități ale agenților economici în conturi bancare; transferul sumelor aferente drepturilor salariale în conturile de card deschise la bănci pe numele salariaților instituțiilor publice; plăți privind distribuirea sumelor încasate prin valorificarea bunurilor mobile și imobile din procesul de executare silită etc.) se înscrie denumirea beneficiarului sumei;

10. pentru celelalte obligații bugetare se înscrie denumirea bugetului căruia i se cuvin sumele respective;

k) în rubrica „Cod de identificare fiscală“ se înscrie codul de identificare fiscală al beneficiarului, după cum urmează:

1. codul de identificare fiscală al contribuabilului, pentru obligațiile bugetare prevăzute la lit. j) pct. 1;

2. codul de identificare fiscală al primăriei, pentru obligațiile bugetare prevăzute la lit. j) pct. 2;

3. codul de identificare fiscală al casei de asigurări sau al agenției pentru ocuparea forței de muncă, pentru obligațiile menționate la lit. j) pct. 3;

4. codul de identificare fiscală al instituției publice, pentru obligațiile de plată prevăzute la lit. j) pct. 4;

5. codul de identificare fiscală al unității vamale, pentru taxele și obligațiile achitate în vamă, prevăzute la lit. j) pct. 5;

6. codul de identificare fiscală al agentului economic furnizor producător/procesator, pentru accizele la uleiuri minerale, prevăzute la lit. j) pct. 6;

7. codul de identificare fiscală al entităților prevăzute la lit. j) pct. 7;

8. codul de identificare fiscală al primăriei, pentru obligațiile prevăzute la lit. j) pct. 8.1; codul de identificare fiscală al unității din care face parte agentul constator, pentru obligațiile prevăzute la lit. j) pct. 8.2.1, sau codul de identificare fiscală al contravenientului, pentru obligațiile prevăzute la lit. j) pct. 8.2.2;

9. codul de identificare fiscală al beneficiarului sumei, pentru plățile menționate la lit. j) pct. 9;

10. codul de identificare fiscală atribuit Trezoreriei Statului (8609468), pentru obligațiile bugetare prevăzute la lit. j) pct. 10;

l) în spațiul marcat „Cod IBAN beneficiar“ se înscrie codul IBAN aferent contului de venituri ori de cheltuieli bugetare sau contului de disponibilități, după caz, în care se achită suma. La completarea codurilor IBAN se vor avea în vedere următoarele precizări:

— obligațiile de plată prevăzute la lit. j) pct. 1, 8.2.1, 8.2.2 și 10 se achită la unitățile Trezoreriei Statului în raza cărora își au sediul social/domiciliul sau domiciliul fiscal contribuabilii;

— obligațiile de plată prevăzute la lit. j) pct. 2, 3, 4, 5, 6 și 8.1 se achită la unitățile Trezoreriei Statului în raza cărora își au deschise conturile beneficiarii sumelor respective;

— plățile prevăzute la lit. j) pct. 9 se efectuează la unitățile Trezoreriei Statului sau la unitățile instituțiilor de credit la care își au deschise conturile beneficiarii sumelor;

— obligațiile de plată prevăzute la lit. j) pct. 7 se achită la unitățile Trezoreriei Statului în raza cărora își au sediul social/domiciliul sau domiciliul fiscal contribuabilii și, respectiv, la Direcția Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București sau la trezoreriile municipiilor reședință de județ, după caz, pentru marii contribuabili și sediile secundare ale acestora;

m) în rubrica „Codul BIC“ se înscrie identitatea instituției destinate prin cod BIC;

n) în rubrica „La“ se înscrie denumirea unității Trezoreriei Statului sau a unității instituției de credit la care este deschis contul beneficiarului;

o) rubrica „Nr. de evidență a plății“ se completează numai pentru obligațiile bugetare prevăzute în anexa A la Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.870/2004, potrivit precizărilor din anexa la același ordin.

NOTĂ: Pentru plățile dispuse prin formularul „Ordin de plată pentru Trezoreria Statului pe suport hârtie (OPHT)“, aprobat prin Normele metodologice ale Ministerului Finanțelor și ale Băncii Naționale a României nr. 16.144/18/1995, „Numărul de evidență a plății“ se completează în rubrica „Explicații“;

p) rubrica „Reprezentând“ se completează după cum urmează:

— pentru obligațiile bugetare se înscrie denumirea completă a obligației bugetare achitate;

— pentru celelalte categorii de plăți se înscrie natura economică a plății (de exemplu: „transfer sold“);

r) în rubrica „Data emiterii“ se înscrie clar și vizibil de către plătitor data (ziua, luna, anul) la care este emis ordinul de plată pentru Trezoreria Statului (OPT);

s) în rubrica „Data debitării“ se înscrie clar și vizibil de către instituția inițitoare data (ziua, luna, anul) la care este debitat contul plătitorului. Această informație se completează în mesajele electronice de plăți de către instituția inițitoare, în câmpul 70 pe rândul al doilea, în rubrica „Data plății“, în conformitate cu prevederile

Normelor Băncii Naționale a României nr. 1/2005 privind modul unitar de completare a mențiunilor din ordinele de plată în mesajele electronice utilizate în sistemul ReGIS și în casa de compensare automată.

Art. 6. — (1) Formularul „Ordin de plată pentru Trezoreria Statului (OPT)“, aprobat prin prezentele norme metodologice, se utilizează numai pentru decontări în cadrul Sistemului electronic de plăți.

(2) Datele privind intrarea în funcțiune a Sistemului electronic de plăți, atât pentru plăți intertrezorerii, cât și pentru plăți interbancare (de mică și mare valoare) vor fi publicate pe site-ul Ministerului Finanțelor Publice (www.mfinante.ro) și la sediile unităților Trezoreriei Statului.

Art. 7. — Modelul formularului „Ordin de plată pentru Trezoreria Statului (OPT)“ este prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

ANEXĂ)*
la normele metodologice

ORDIN DE PLATA Nr. <input type="text"/> PLATIII <input type="text"/> LEI, adică <input type="text"/>	
PLATITOR <input type="text"/> Cod de identificare fiscală <input type="text"/> Adresa <input type="text"/> <input type="text"/> Cod IBAN plătitor <input type="text"/> Codul BIC <input type="text"/> De la <input type="text"/>	Primirea/ Acceptarea <hr/> <hr/> Semnătura <input type="text"/> L.S.
BENEFICIAR <input type="text"/> Cod de identificare fiscală <input type="text"/> Codul BIC <input type="text"/> Cod IBAN beneficiar <input type="text"/> La <input type="text"/> Nr de evidență a plății <input type="text"/> Rezentând : <input type="text"/> <input type="text"/> Data debitării : <input type="text"/>	Tipul transferului ☐ NORMAL ☐ URGENT Data emiterii <input type="text"/> L.S. Semnătura plătitorului si Stampila <input type="text"/> EXP. <input type="text"/>

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
 IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 224.09.71/150, fax 225.00.43, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial“

5⁹48368¹013056¹